

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/271/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1107203623
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1107203623.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Dariny Kuchtovej v právnej veci žalobcov: 1/ V. F., Z. K. U.. Č.. XXX, Z., 2/ O. L., Z. Ž. U.. Č.. XX, Z., 3/ L. F., Z. K. U.. Č.. XX, Z., všetci zast. advokátskou kanceláriou Andelová & Co, s.r.o., Seberíniho ul. č. 1, Bratislava proti žalovanému: RELAXIS, s.r.o., Mickiewiczova ul. č. 14, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Kovár a partneri, s.r.o., Vajnorská ul. č. 8/A, Bratislava, o 45.350,- eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 9. februára 2016, č. k. 10C/49/2007- 544, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcom spoločne a nerozdielne trovy konania 2.789,38 eur a trovy právneho zastúpenia 19.617,17 eur na účet právneho zástupcu žalobcov do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že pôvodne žalobkyňa 1/ a právny predchodca žalobcov 1/, 2/, 3/ V. F. - manžel žalobkyne 1/ a otec žalobcov 2/, 3/, ktorý počas konania zomrel dňa XX.XX.XXXX, sa svojou žalobou domáhali uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť im 158.995,11 eur (4.789.886,7 Sk) s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzavreli dňa 07.02.2005 tri zmluvy o výstavbe bytov. Na ich základe žalobcovia zaplatili žalovanému na základe vystavených faktúr sumu 158.995,21 eur. Dňa 29.09.2006 žalobcovia oznámili žalovanému, že predmetné zmluvy o výstavbe bytov sú absolútne neplatné z dôvodu neurčitosti a rozporu so zákonom. Právny zástupca žalovaného v liste z 03.11.2006 potvrdil neplatnosť uvedených zmlúv a uviedol, že žalobcom zaplatené finančné prostriedky vráti. Keďže tak neurobil, žalobcovia podali predmetnú žalobu na súd prvej inštancie. Žalobcovia podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 19.03.2008 vzali žalobu v časti o zaplatenie 113.644,59 eur späť, pretože žalovaný im túto sumu po podaní žaloby, ale ešte pred otvorením pojednávania, dňa 07.02.2008 vrátil. Súd prvej inštancie konanie o tejto časti žaloby zastavil uznesením z 23.03.2009. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom z 08.02.2010, č. k. 10C/49/2007-242 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel. Po zrušení tohto rozsudku odvolacím súdom súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol rozsudkom z 01.06.2015, č. k. 10C/49/2007 - 499, ktorým žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne 45.350,- eur s prísl. s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Na odvolanie žalovaného odvolací súd uvedený rozsudok potvrdil rozsudkom z 02.11.2015, č. k. 6Co/490/2015-519 s tým, že o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešným žalobcom. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol podrobný výpočet trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil sumou 19.617,17 eur. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobcom priznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - účasť právneho zástupcu na pojednávaní dňa 15.04.2009 iba vo výške 1/4,

pretože toto pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci. Súd prvej inštancie nepriznal žalobcom trovy právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia žalobcu 2/ dňa 30.01.2007, pretože ide o spoločný úkon pri zastupovaní dvoch osôb a súd prvej inštancie priznal žalobcom tento úkon iba raz. Súd prvej inštancie tiež nepriznal žalobcom náhradu trov právneho zastúpenia za úkon prevzatie a príprava zastúpenia žalobcu 2/ dňa 22.03.2012 a prevzatie zastúpenia žalobcov 1/, 2/, 3/ dňa 15.12.2014, pretože „nedošlo k reálnej zmene právneho zastúpenia z dôvodu, že splnomocnená právna zástupkyňa kontinuálne vystupovala ako právna zástupkyňa navrhovateľov počas celého konania.“ Súd prvej inštancie priznal žalobcom tiež náhradu trov konania pozostávajúcich z poplatku za žalobu. Žalobcovia tento poplatok zaplatili vo výške 9.539,70 eur, z čoho im však bola vrátená suma 6.750,32 eur z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby. Rozdiel predstavuje sumu 2.789,38 eur.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvej inštancie priznal žalobcom náhradu trov právneho zastúpenia aj za 3 úkony právnej služby vo výške 3.545,34 eur bez DPH vykonané v období od 01.02.2007 do 19.03.2008. Žalovaný dňa 07.02.2008 žalobcom vyplatil sumu 113.644,59 eur. Preto podľa žalovaného úkony právnej služby vykonané vo vyššie uvedenom období neboli účelne vynaložené. Ďalej žalovaný v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie sa nezaoberal zisťovaním, či tu nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania a teda ich nepriznanie žalobcom. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že dňa 02.10.2015 podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť poplatok za odvolanie vo výške 2.721,- eur. V tomto odvolaní žalovaný okrem iného argumentoval tým, že je právnickou osobou, ktorá je nemajetná, nevlastní žiaden majetok, neeviduje žiadne pohľadávky voči tretím osobám, nemá žiadny bankový účet a dokonca ani žiadnych zamestnancov. Žalovaný v súčasnosti eviduje 12,53 eur v hotovosti a vlastní X Z. F. X I. B. O. X. na W. U.. Č.. XX O. Z.. Tieto nehnuteľnosti sú však predmetom sporu o určenie vlastníckeho práva a vzťahuje sa na ne predbežné opatrenie, ktoré žalovanému bráni s nimi nakladať.

5. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Žalobcovia boli v spore plne úspešní a preto im vznikol nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Túto skutočnosť žalovaný v odvolaní nenamietol. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že 3 úkony právnej služby vykonané v období od 01.02.2007 do 19.03.2008 (prevzatie a príprava zastúpenia, žaloba, čiastočné späťvzatie žaloby) nemožno považovať za účelne vynaložené trovy konania. Žalobcovia predsa museli podať žalobu na súd prvej inštancie, keďže žalovaný im dobrovoľne nevrátil finančné prostriedky, ktoré mu zaplatili na základe neplatných zmlúv o výstavbe bytov. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že úkony právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia a žaloba, boli účelné a ide teda o účelne vynaložené trovy konania. To isté sa týka aj čiastočného späťvzatia žaloby zo 17.03.2008 (č. I. 132). Tento úkon právnej služby bol reakciou na to, že žalovaný viac ako rok po podaní žaloby žalobcom zaplatil časť ich pohľadávky, ktorá bola predmetom sporu. Je preto zrejmé, že aj tento úkon právnej služby bol účelne vynaložený.

7. Odvolací súd je toho názoru, že v konaní nebola preukázaná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. (§ 257 C.s.p.) pri rozhodovaní o trovách konania a teda ich nepriznanie žalobcom, ktorí mali v spore plný úspech. Tvrdenie žalobcu, že dôvodom hodným osobitného zreteľa je to, že je nemajetný, odvolací súd nepovažuje za takú skutočnosť, ktorá by mohla mať za následok použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Žalovaný síce tvrdí, že nemá žiadny majetok a dokonca ani žiadnych zamestnancov, na druhej strane však bol schopný zabezpečiť výstavbu bytov nemalej hodnoty, vstupovať za tým účelom do právnych vzťahov s inými subjektmi a inkasovať od nich finančné prostriedky rádovo v miliónoch slovenských korún. Napriek tvrdenej nemajetnosti je žalovaný v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou a je teda zrejme schopný hradiť trovy svojho právneho zastúpenia dosahujúce vzhľadom na predmet sporu nemalú výšku. Nemožno pripustiť, aby žalovaný svoje prípadné súčasné finančné problémy prenášal na žalobcov tak, že im neuhradí trovy konania a právneho zastúpenia. Zo spisu vyplýva, že žalobcovia ešte pred podaním žaloby žalovaného vyzývali na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré mu poskytli na základe neplatných zmlúv o výstavbe bytov (viď výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia z 30.11.2006 na č. I. 60). Žalovaný však tieto finančné prostriedky žalobcom nevrátil a tí sa preto museli domáhať ich vrátenia žalobou. Ak by žalovaný vrátil finančné prostriedky žalobcom včas, t. j. pred podaním žaloby, trovy konania a právneho zastúpenia vôbec nemuseli vzniknúť.

8. Čo sa týka právneho posúdenia veci, súdu prvej inštancie treba vytknúť, že o všetkých trovách konania a právneho zastúpenia rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Správne mal súd prvej inštancie podľa tohto ustanovenia rozhodnúť o trovách konania v súvislosti so sumou 45.350,- eur s prísl., ktorú priznal žalobcom rozsudkom z 01.06.2015, č. k. 10C/49/2007- 499 potvrdeným rozsudkom odvolacieho súdu z 02.11.2015, č. k. 6Co/490/2015- 519. Pokiaľ ide o späťvzatú časť žaloby (3.423.657,- Sk = 113.644,59 eur), v tejto časti mal súd prvej inštancie o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. a priznať ich náhradu žalobcom. Toto pochybenie súdu prvej inštancie však nemá vplyv na správnosť napadnutého uznesenia, pretože výška priznanej náhrady trov konania by sa nezmenila ani v prípade, ak by súd prvej inštancie postupoval správne, t. j. vyššie naznačeným smerom.

9. Z toho vyplýva, že napadnuté uznesenie je vecne správne a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom na prechodné ust. § 470 ods. 2 prvá veta C.s.p. nepoužil ust. § 262 ods. 2 C.s.p., pričom použitie tohto ustanovenia by v prejednávanej veci ani nebolo možné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).